

ningsvirksomhed på faste vilkår i forhold til forsyningsvirksomhed på individuelle vilkår og til kunder, som har ret til valg af leverandør. Bestemmelsen skal bidrage til at sikre, at der ikke sker diskrimination eller krydssubsidiering mellem selskabets aktiviteter.

De separate regnskaber skal efter stk. 3 udarbejdes og revideres, som de ville skulle gøre, såfremt de pågældende aktiviteter blev udført af særskilte selskaber.

Efter stk. 4 kan miljø- og energiministeren fastsætte nærmere regler om selskabernes regnskabsføring efter stk. 2 og 3, herunder om regnskabsrapportering for distributions- og forsyningspligtig virksomhed til Energitilsynet på et ensartet grundlag. Reglerne vil skulle udarbejdes under hensyn til bestemmelserne i gasdirektivets artikel 13, herunder at årsregnskaber og separate regnskaber i noterne skal oplyse om alle større transaktioner, der er gennemført med andre regnskabspligtige dele i selskabet eller andre tilknyttede selskaber.

Til kapitel 10

Sanktionsbestemmelser

Til § 48

Bestemmelsen svarer til § 86 i elforsyningsloven. Bestemmelsen giver adgang til, at Energitilsynet kan pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder i tilfælde af, at påbud meddelt af Energitilsynet i medfør af § 41 ikke efterkommes rettidigt. Bestemmelsen skal blandt andet ses på baggrund af gasdirektivets artikel 22, som er identisk med eldirektivets artikel 22, hvorefter medlemsstaterne skal etablere passende, effektive mekanismer med henblik på regulering, kontrol og gennemsigtighed for at hindre ethvert misbrug af dominerende stilling, navnlig til skade for forbrugerne, og enhver form for aggressiv adfærd.

Det er skønnet, at effektueringen af pålæg om priser, m.v. har en særlig og hastende karakter, ikke mindst i den nuværende situation, hvor der er tale om introduktion af konkurrence på et monopolreguleret område.

Til § 49 og § 50

§ 49 og § 50 indeholder strafbestemmelser, som skal medvirke til at sikre lovens overholdelse. Bestemmelserne svarer til § 87 og § 88 i elforsyningsloven. Bestemmelsen bygger på samme principper for strafbestemmelser som i den hidtil gældende naturgasforsyningslov.

Til kapitel 11

Klager, Energiklagenævn m.m.

Til § 51

Det foreslås i § 51, stk. 1, at det uafhængige Energiklagenævn, som er nedsat i henhold til § 5, stk. 2, i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, jf. lovebkendtgørelse nr. 846 af 17. november 1997, skal være 2. instans for afgørelser truffet i henhold til loven af miljø- og energiministeren og Energitilsynet. Bestemmelsen svarer til § 89 i elforsyningsloven.

Det foreslås i stk. 3, at klage skal være indgivet skriftligt inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt. Klagefristen begynder at løbe fra det tidspunkt, meddelelsen om afgørelsen er kommet frem. I forhold til klageberettigede, der har krav på individuel meddelelse, regnes klagefristen fra det tidspunkt, meddelelsen er kommet frem. Har klageberettigede krav på offentlig bekendtgørelse, regnes klagefristen fra den offentlige bekendtgørelse.

Klagen skal være kommet frem til Energiklagenævnet inden fristens udløb. Klagefristen udløber den samme ugedag, som meddelelsen er kommet frem, fire uger senere. Når klagefristens sidste dag falder på en lørdag eller en helligdag bliver fristen forlænget til den påfølgende hverdag.

Til § 52

§ 52 bemyndiger miljø- og energiministeren til at fastsætte regler om adgangen til at klage. Stk. 1, nr. 1, bemyndiger ministeren til at fastsætte nærmere regler om kredsen af klageberettigede og om, hvilke afgørelser der kan påklages, idet det samtidig forudsættes, at visse mindre indgribende afgørelser kan afgøres endeligt i 1. instans. Det bemærkes, at f.eks. adgangen til at klage over afgørelser om afslag på bevilling ikke vil kunne afskæres, da det følger af gasdirektivet, at der skal være en klageprocedure.

Stk. 1, nr. 2, skal ses i sammenhæng med den ulovbestemte interne delegationsbeføjelse og med delegationsbeføjelsen i § 54, og med at det i den forbindelse vil være hensigtsmæssigt at kunne afskære klageadgangen til ministeren over f.eks. Energistyrelsens og Energitilsynets afgørelser.

Stk. 1, nr. 3, indeholder en generel bemyndigelse til ministeren om at fastsætte regler for gebyr, herunder størrelsen, ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.